

Піонероў дружна
дзяржаўнай установі адукацыі
«Анёліцы навучальна-педагагічнага комплексу
дацымна сэд-сарадняя школа»

Галавач Ксенія, 6 клас
222837 Мінская вобласць, Пухавіцкі раён
аг. Стрыкі, вул. Цэнтральная, 5
В 01713 98124
PukSchAnton@yandex.ru

Рэспубліканскі конкурс «Пазнай Беларусь» «Вядомыя беларусы»

**Сустрэча
з пісьменнікам**

Выратаваўся ад ваўкоў на дрэве

ФАКТ

Аднойчы настаўнік не прыйшоў праводзіць урокі,
хаця раней нават не спазняўся.

Ён хадзіў у суседнюю вёску
наведаць маці.

А калі вяртаўся назад,
наткнуўся ў лесе на воўчую зграю.

Ваўкі загналі будучага класіка
беларускай літаратуры на дрэва,
дзе той і прасядзеў да раніцы.

Змёрз так,
што не мог праводзіць заняткі.

З малых гадоў памагаў бацькам працаваць на чыгунцы

*У іх сям'і толькі двое дарослых, а дзяцей — пяцёра.
За ім, першым сынам, былі яшчэ два браты і дзве сястры.*

*Сям'я жыла ў будцы, што стаяла ў полі пры самай чыгуначнай каляі:
бацька – рамонтны рабочы на чыгунцы, маці – вартаўніца на пераезде.*

*З акенца ў сцяне трэба было пільнаваць,
калі на даляглядзе пакажацца дымок.*

*Убачыўшы цягнік,
Міхась хуценька надзяваў маміну спадніцу, падвязаў хустку,
хапаў сігнальны рэжок і каляровы сцяжок.*

*Выбегшы на раз'езд,
апускаў абодва шлагбаумы і выстаўляў зялёны сцяжок — шлях вольны!*

*Цягнікі на пераездзе не спыняліся, нават не прыцішалі хады.
На поўнай хуткасці машыніст бачыў самае важнае і патрэбнае яму
— зялёны сігнал.*

Але малы вартаўнік стараўся, каб усё было так, як робіць маці.

Доўгачаканая падзея

*Хлопцу справілі абнову: нашылі штаны, рубашку.
Бацька сплёў скураныя лапцікі і навёў у школу.*

Вучыўся старанна, вельмі любіў чытаць.

*За паспяховае заканчэнне пачатковай школы
настаўнік падараваў яму «Вечары на хутары ля Дзіканькі»,
кнігу любімага Міхасёвага пісьменніка Гоголя.*

МІХАСЬ ЛЫНЬКОЎ

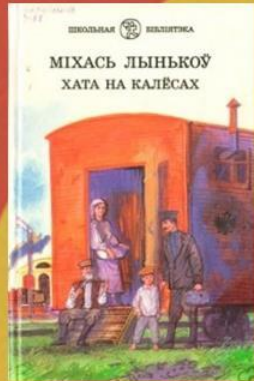
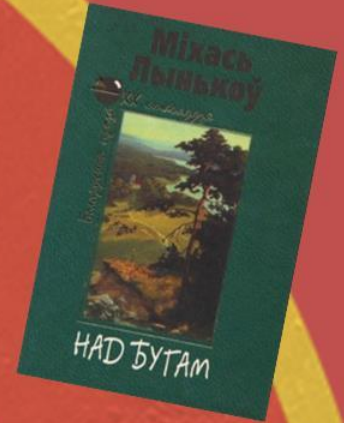
Усе факты
менавіта з яго біяграфіі

усё жыццё любіў чарадзейнае вясёлае народнае слова.

Пісаў свае кнігі заўсёды з добрай, шчырай і мудрай усмешкай.

«Міколка-паравоз»,
«Янка-парашутыст»,
«Пра смелага ваяку Мішку і яго слаўных таварышаў» —
любімыя кнігі многіх пакаленняў чытачоў.

Гэтыя кнігі (і многія іншыя) напісаў

Міхась Ціханавіч Лынькоў,

НАРОДНЫ ПИСЬМЕННИК БЕЛАРУСИ

«Янка-парашутыст»

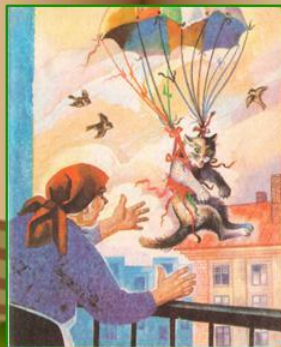
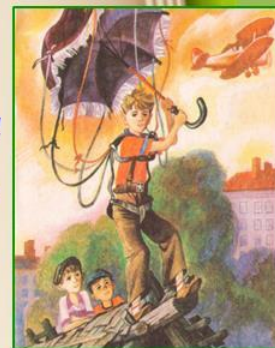

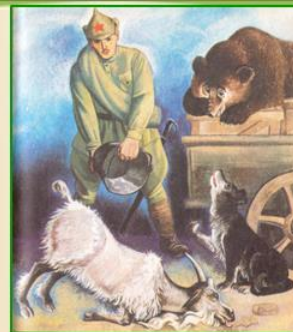
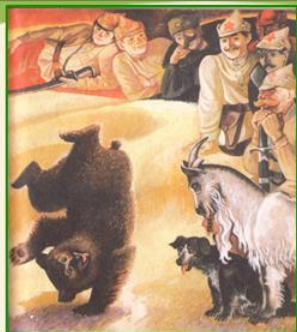
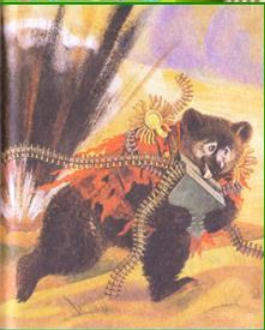
У аповяданні расказваецца пра дзіцячыя забавы дваровых хлопчыкаў, пра бабу Арыну і ката Ваську.

Янка ў творы паказаны дапытлівым, смелым, праўдзівым і добрым хлопчыкам. Ён хоча ведаць усё пра парашуты, самалёты і марыць стаць лётчыкам.

У якасці парашута дзеці выкарыстоўвалі бабчын парасон і спрабавалі скакаць з ім са старой грушы, з ліхтарнага слупа, з кручы над рэчкай.

У якасці эксперыменту першым з парашутам хлопцы спуцілі ката. Яго пасадзілі ў клетку і запусцілі на паветраным змеі. Кот у іх таксама асоба гераічная.

«Пра смелага ваяку Мішку і яго слаўных таварышаў»

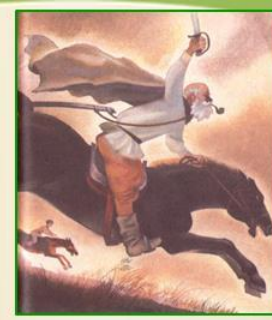
У апавесці-казцы апавядаецца пра жыццё-быццё мядзведзя Мішкі, яго маці-мядзведзіцы, пра тое, як Мішка жыў у дзяцінстве, любіў маліну і цукар, як трапіў на вайсковую службу, стаў кулямётчыкам, як скралі яго і што з таго выйшла, як Мішка падаўся ў лётчыкі, а пасля ў кавалерысты, даслужыўся да героя, і пра іншыя незвычайныя здарэнні са смелым ваякам Мішкам і яго слаўнымі таварышамі.

Казачная апавесць хоць і з'яўляецца прыгодніцкай, але з яе можна даведацца пра звычкі і «характары» многіх жывёл.

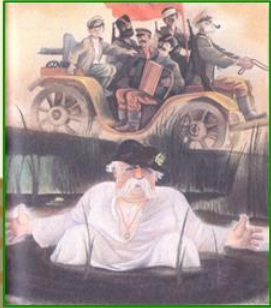
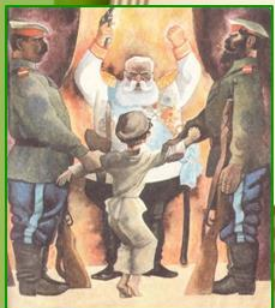
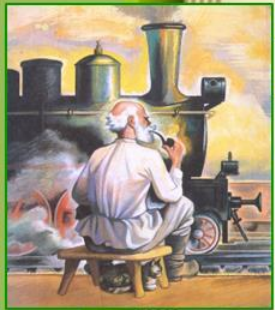
«Міколка-паравоз»

У апавесці «Міколка-паравоз» расказваецца пра жыццё сына памочніка машыніста Міколку, яго бацьку, маці, дзеда Астана, пра дзедаву «арудзію», пра цара, пра нямецкі палон, вызваленне, пра партызанскі браняносец, Міколкаў браняпоезд — пра тое, што адбывалася ў час грамадзянскай вайны.

Бацька пісьменніка быў чыгуначнікам, таму свайго самага вядомага героя, Міколку-паравоза, Міхась Лынькоў спісваў з сябе.

Дарэчы, Міколка, гарэза і неслух, зарабіў сваю мянушку таму, што любіў пераймаць гук паравоза.

Вельмі захапляюча паказаны дні і справы маленькага Міколкі, яго дзіцячыя радасці і засмучэнні.

*Бабуля расказала, што яны, вясковыя дзеці, прачытаўшы кнігу «Міколка-паравоз»,
доўга потым былі пад уражаннем,
і згадвалі неверагодныя прыгоды дасціпнага хлапчука
і ягонага гераічнага дзеда.*

Што цікавага яшчэ я даведалася пра гэтага пісьменніка? ...

*Нарадзіўся Міхась Ціханавіч Лынькоў 30 лістапада 1899 года
(больш за 120 год таму назад) ў вёсцы Зазыбы Віцебскай вобласці.*

*Скончыўшы настаўніцкае вучылішча, нейкі час працаваў настаўнікам.
Ажаніўся з настаўніцай. Нарадзіўся сын.*

*Па ўспамінах сяброў, менавіта жонка падштурхнула да творчасці.
Але ў верасні 1941-га ягоную жонку і сына расстралялі немцы.*

*У гэты час Міхась Лынькоў быў эвакуіраваны
і прызначаны рэдактарам франтавой газеты «За Савецкую Беларусь».*

Пасля вайны ажаніўся зноў, але сваіх дзяцей у яго больш не было.

*Выхоўвалі з другой жонкай прыёмных – сына і дачку.
Паказальна, што значную частку сваіх зберажэнняў
Міхась Лынькоў адпісаў дзіцячаму дому.*

ФАКТ

Любіў раскладаць вогнішчы

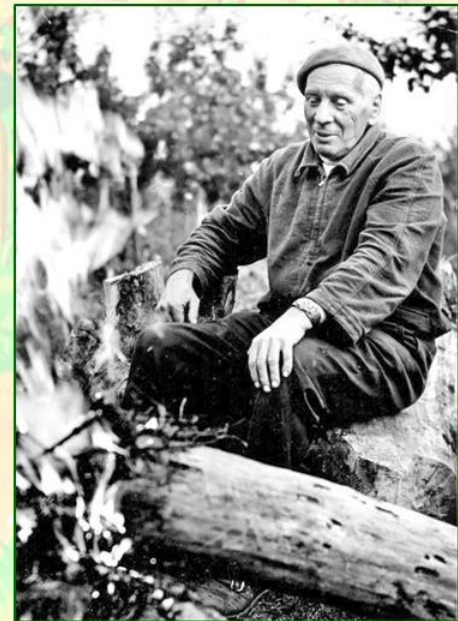
Калі Міхась Лынькоў прязджаў у дом творчасці пісьменнікаў, адразу раскладаў на палянцы перад домам вогнішча.

На Нарачы ў яго была дача, дзе ён абавязкова разводзіў сваё чарадзейнае вогнішча.

Сябры гаварылі, што Лынькоўскі агонь — гэта рытуал, чарадзейства, і называлі яго Нарачанскі чараўнік.

А яшчэ Лынькоў любіў фатаграфавалі праз агонь.

Дача Міхася Лынькова

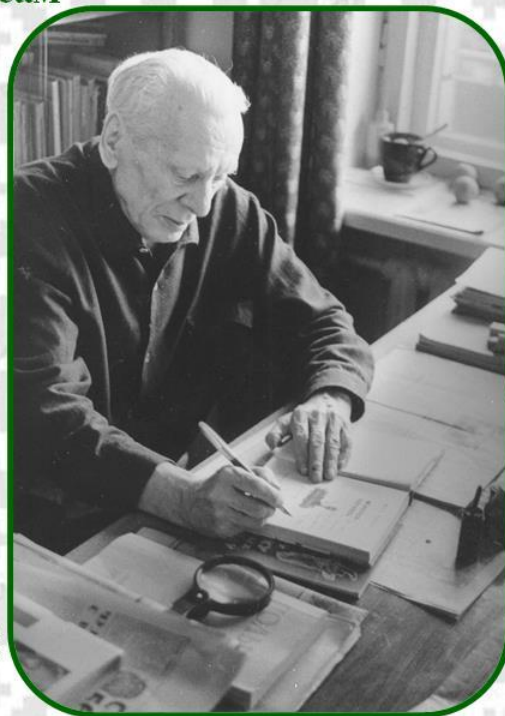

Міхась Ціханавіч Лынькоў –

пісьменнік з цікавейшым жьщцёвым і творчым лёсам –
быў персонай заўважнай і ўплывовай.

Ён пісаў аповяданні,
кіраваў пісьменніцкай арганізацыяй,
у якасці дыпламата ездзіў на сесіі
Арганізацыі Аб'яднаных Нацыяў,
быў акадэмікам і дырэктарам
Інстытута літаратуры Акадэміі навук БССР.

За вялікія заслугі ў развіцці
беларускай літаратуры
Міхасю Лынькову было прысвоена
ганаровае званне народнага пісьменніка БССР.

ФАКТ

*Памёр Міхась Лынькоў 21 верасня 1975 года,
пахаваны на Усходніх могілках у Мінску.*

*На доме ў Мінску, дзе жыў Міхась Лынькоў,
устаноўлена мемарыяльная дошка,
яго імем названа вуліца.*

*Сярэдняя школа ў Віцебскай вобласці
носіць імя Міхася Лынькова.*

Каля школы стаіць яму помнік.

У школе ёсць музей М.Ц.Лынькова.

Крынкаўская ЯССШ імя М.Ц.Лынькова

Дарослыя кажуць, што і жыццё змянілася, і каштоўнасці памянліся...

Я думаю, што творы Міхася Лынькова змястоўныя і цікавыя для нас.
Па іх яшчэ наша дзяды і бацькі вучыліся жыццё спасцігаць.

Гэта ж наша жыццё, наша культура, нарэшце, наша гісторыя.

І гэтых маленькіх герояў з твораў пісьменніка,
такіх шчырых,
нельга аддаваць забыццю.

Як і пачуццё любові да роднага беларускага слова.

Гэта тое,
што нас аб'ядноўвае

